

nogen Forbavelse, at det ærede Medlem kom med denne Udtalelse. Det var jo en underlig Trøst i det ærede Medlems Mund, at jeg kunde med Tryghed løbe an paa, at de militære Hensyn ogsaa i Fremtiden skulde blive varetagne paa saa god en Maade, at jeg ganske rolig kunde imødesee, at dette Anlæg nok vilde blive røgtet og udviklet eller plejet, hvad det var, der blev sagt, paa tilbørlig Maade. Saa hentydede det ærede Medlem til, at der var nogle slemme Mennesker, som i sin Tid havde sagt om denne Bane, at det var en Ministerbane. Ja, det er rigtigt, det var der virkelig nogle, der fandt paa at sige; men det var i Virkeligheden ganske naturligt, at jeg bestræbte mig for i Samfundets Interesse og i denne Landsdels Interesse at faa denne Bane anlagt som Statsbane. Det ærede Medlem sagde, at han havde ikke været blandt disse slemme Mennesker, der kom med slige Hentydninger; men blot den Omstændighed, at det ærede Medlem fandt Anledning til nu at opfriske dette Slagord, gav mig dog ligesom et lille Indtryk af, at noget videre godt Sindelag overfor det andet Stykke af Banen har det ærede Medlem ikke.

Saa udtalte det ærede Medlem, at man ikke i Frederiksborg Amt havde været ivrig for at tegne de nødvendige Bidrag til Midtsjællands Bane. Jo, det har man været overordentlig ivrig for, og jeg vilde meget nødig have, at dette høje Ting skulde faa det Indtryk, at man ikke omfattede denne Bane med al mulig Interesse; men, sagde det ærede Medlem, man var bleven nødt til at forhøje Bidragene flere Steder dernede, hvor det ærede Medlem er fra. Det er meget muligt, man dernede fra først af har tænkt sig at kunne slippe noget billigere, men det har man indset, man ikke kunde, og saa er man gaaet til at tegne de Beløb, som rimeligt var, og saa er det hele gaaet i Orden. Det er der ikke noget at sige til; men der har været varm og ubetinget Interesse i Frederiksborg Amt for dette Baneanlæg.

Endelig sagde det ærede Medlem til mig, at jeg ikke behøvede at frygte for, at han skulde nære nogen ringere Interesse for dette Baneanlæg fra Ringsted—Frederikssund—Hillerød, hvis han fik sit Ønske her opfyldt. Jeg vil dog paakalde det ærede Medlems Interesse for de Udtalelser, han fremkom med i Rigsdagssamlingen 1907—08. Den 25. Februar 1908 var den kritiske Dag, da det ærede Medlem omtalte disse Spørgsmaal. Den Dag

sagde han, det kunde gaa saadan, at man til sidst — til sidst, det vil vel sige om nogle Aar — kunde komme ind paa den Tanke, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) havde udkastet, nemlig at lade Stykket Ringsted—Frederikssund—Hillerød blive Privathane, og kunde nøjes, sagde det ærede Medlem, med at gennemføre Ringsted—Næstved-Banen som Statsbane. Det kunde man „nøjes“ med. Se, naar det ærede Medlem fik hele sit Ønske opfyldt, vilde han nøjes. En lignende Nøjsomhed er jeg ogsaa i Besiddelse af, og derfor er det, jeg mener, at vi bør holde hele den udmærkede og fortræffelige Bane, den sjællandske Midtbane, som en Helhed og saa i Forening med nogle Folk fra andre Landsdele bestræbe os for, at der af den højtærede Trafikminister og den højtærede Finansminister kunde blive anvist flere Penge, saaledes at vi, uden at krænke andres Interesser, kunde faa denne Bane gennemført nogle Aar før. Lad os forene vore Bestræbelser derom; jeg vil haabe, at det ærede Medlem af den Debat, der her har været ført om Forslaget, vil lære, at det gaar ikke saa godt at gaa alene, naar det drejer sig om Jernbanesager.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Hele den Debat, der har været ført, har udelukkende været ført mellem Repræsentanter for de Egne, som berøres af den jydsk Bane, som man vil have skudt lidt tilbage, og af den sjællandske Bane, som skulde træde foran. Jeg er nu saa heldig stillet, at jeg repræsenterer en Kreds, der ikke faar nogen ny Jernbane og ikke ønsker og ikke har ønsket nogen ny Jernbane, og jeg synes ogsaa, jeg kunde have Lyst til at sige et Par Ord, da det næsten har begyndt at forme sig som en Kamp mellem Jylland og Sjælland, og det synes jeg ikke, der er Grund til i Anledning af det foreliggende Forslag. Der er blevet sagt, at Jylland vilde blive forurettet, hvis det foreliggende Forslag blev gennemført først, men det vil jo i Virkeligheden kun betyde, at Jylland faar de Baner, som Lovforslaget fastsætter, præcis til samme Tid, for saa vidt det passer, at Banen Køge—Vigerslev ikke bliver anlagt, og det er jo hele Forudsætningen for Forslaget, at denne Bane ikke bliver anlagt.

Naar man ser paa Rækkefølgen, som Forslagene angaaende Statsbanerne have faaet, vil man se, at det gaar ud paa først at anlægge Dobbeltsporet paa Fyn, dernæst at anlægge en Bane i Jylland, saa